

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

AFG nr 9554 af 30/04/2019 (Gældende)

Affaldsavgift ved etablering af biocover

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 17-1771559

Affaldsafgift ved etablering af biocover

Skatterådet bekræfter, at de materialer, som tilføres deponeringsanlægget til etablering af biocover, ikke er omfattet af den afgiftspligtige mængde efter affaldsafgiftsloven, når biocover etableres med tilskud fra Biocoverordningen, som udløber i 2020. Spørger skal derfor ikke betale affaldsafgift af disse materialer.

Skatterådsmøde 30. april 2019 - SKM2019. 262. SR

Spørgsmål

1. Er det korrekt forstået, at der ikke skal betales afgifter ved etablering af biocoveranlæg som beskrevet nedenfor - hverken af materialet i metanoxinationslaget eller materialet i gasfordelingslaget - uanset om dette stammer fra produktion på deponiet eller tilføres udefra - og uanset om der anvendes jomfruelige materialer eller genanvendes affaldsmaterialer?

Svar

1. Ja

Beskrivelse af de faktiske forhold

Spørger ejer et miljøgodkendt affaldsdeponi, der består af flere enheder. Nogle af disse enheder er aktive og modtager affald, mens andre er nedlukkede og slutafdækkede.

På nogle af de nedlukkede og slutafdækkede enheder påtænker spørger at etablere biocoveranlæg.

Biocoveranlæg etableres for at reducere metanudslippet fra affaldsdeponeringsanlæg. Deponeringsanlæg producerer således biogas (deponigas), som ved frigivelse til omgivelserne kan bidrage til drivhuseffekten grundet gassens indhold af metan.

Deponigas har sædvanligvis været håndteret ved enten energiudnyttelse af gassen (gasudnyttelsessystem, bestående af et gasekstraktionssystem, som opsamler gassen, og et energiudnyttelsessystem, ofte en gasmotor), eller affakling (gassen afbrændes, evt. ved hjælp af anden støttebrændsel).

Anvendelsen af biocoveranlæg er en nyere metode til nedbringelse af gasudsivning.

Biocover-teknologien udnytter, at der i komposteringsmateriale findes metanoxiderende mikroorganismer, som omsætter metan til kuldioxid. Kuldioxid er som drivhusgas ca. 25 gange "mildere" end metan, og ved udlægning af komposteringsmateriale på deponier med metanemission, kan der således opnås et reduceret klimaaftryk.

Under laget af komposteringsmateriale lægges et såkaldt "gasfordelingslag", hvis formål er at fordele metangassen jævnt, før det siver op i det overliggende metanoxiderende komposteringslag. Samlet kaldes det overliggende komposteringsmateriale (metanoxinationslaget) og det underlæggende gasfordelingslag for et biocover.

Spørgers projekt udføres (som et pilotprojekt) under Tilskudsordningen for biocover (Biocoverordningen), der administreres af Miljøstyrelsen.

Biocoverordningen

Som led i Energiforliget (S, R, SF, V, DF, K og EL) i 2012, og herunder Aftale om tilbagerulning af forsyningssikkerhedsafgiften mv. og lempelser af PSO i 2014, blev der afsat sammenlagt 185,2 mio. kroner på Finanslov 2015 til en tilskudsordning for biocover (Biocoverordningen). Beslutningen om oprettelse af Biocoverordningen baserede sig på det tværministerielle ”Virkemiddelkatalog - Potentialer og omkostninger for klimatiltag” udsendt i 2013, hvor etablering af biocoveranlæg på nedlukkede affaldsdeponier, blev præsenteret som et middel til at reducere udledningen af drivhusgassen metan (Tværministeriel arbejdsgruppe, 2013). Biocoveranlæg blev således udvalgt som et ud af mange initiativer til reduktion af Danmarks drivhusgasudledning frem mod år 2020.

Ansøgere af Biocoverordningen er ejere af deponier/lossepladser. Ansøgere samarbejder med rådgivende virksomheder omkring de enkelte biocoverprojekter. Ansøgning af Biocoverordningen er frivillig, og skal ses som en mulighed for, at det enkelte deponi kan bidrage til reduktion af Danmarks drivhusgasudledning, og dermed bidrage til at reducere Danmarks klimaaftryk.

Biocoverordningen yder midler til alle dele af et biocoverprojekt, eksklusiv udarbejdelse af ansøgning til udførelse af baselineundersøgelse. Således vil ansøger ikke stå med væsentlige udgifter.

Biocoverordningen er opbygget omkring to trin: Trin 1) baselineundersøgelse og Trin 2) etablering af biocoverprojekt samt efterfølgende monitoringer. Miljøstyrelsen træffer afgørelse om tilsagn for hvert trin.

- Trin 1: Udførelse af baselineundersøgelse som indebærer måling af total metanemission fra deponiet, samt en overfladescreening, der estimerer metan-punktudslip på deponiet. Baseret på resultaterne herfra kan ansøger få lov til at udarbejde en ansøgning til trin 2, der indeholder detaljeret forslag til et biocoverprojekt.
- Trin 2: Gennemførelse af biocoverprojekt. Dette inkluderer etablering af biocoveranlæg på deponiet, eventuel efterfølgende udbedring af etablerede biocoveranlæg samt efterfølgende monitoringer af metanemission fra deponiet for at eftervise effekt af etablerede biocoveranlæg i op til 2,5 år efter etablering.

Ud over det konkrete bidrag til Danmarks 2020-klimamål vil Biocoverordningen også give yderligere viden om anvendelsen af biocover. Denne viden vil eventuelt fremover kunne anvendes til, at deponeringsanlæg ved vilkår i nye miljøgodkendelser eller påbud pålægges at etablere biocoveranlæg med henblik på at nedbringe gasudslippet (at dette vil kunne anvendes som en af de mulige afværgemetoder).

Spørgers projekt

Spørger har fået tilsagn om tilskud fra Biocoverordningen til etablering af biocoveranlæg på allerede nedlukkede og slutaftdækkede enheder på deponiet.

Til imødegåelse af metanemissionen fra de slutaftdækkede deponeringsenheder er der et eksisterende gasekstraktionsanlæg med affakling (nedlægges efter etablering af biocoveranlæg). Anlægget har haft ringe effekt ift. at nedbringe frigivelsen af metan. Der er således fortsat en uacceptabel frigivelse af metan fra de slutaftdækkede enheder.

Spørger deltager som et pilotprojekt under Biocoverordningen med henblik på at afprøve biocovermetoden som værktøj til at imødegå frigivelsen af metan. Spørger har ikke fået påbud om at nedbringe frigivelsen af metan, og etableringen af biocoveranlæg er frivillig.

Biocoveranlæg vil blive anlagt som en form for biocovervinduer/biocoverfiltre, der delvist nedgraves i eksisterende slutaftdækning (oprindeligt etableret med rene jordmaterialer). Den eksisterende slutaftdækning fjernes partielt i de felter, hvor der etableres biocovervinduer eller biocoverfiltre. De områder, hvor

der skal etableres biocoveranlæg, skal de øverste 10-15 cm af slutafdækningen afgræbnes. Materialer fra slutafdækningen forudsættes at være rene, og den afgræbne jord vil blive indbygget som en beskyttende "vold" omkring biocoveranlægget efter udlægning af gasfordelingslag og kompostlag. Eventuelt overskydende afgræbne jord/materialer fra slutafdækningen vil blive genanvendt på deponiet, f.eks. som slutafdækningsjord andet sted på deponiet efter behov. Dvs. at der ikke skal fjernes jord/slutafdækning fra deponiet. Hvis der træffes affaldskomponenter i slutafdækningsjorden – hvilket vil kunne forekomme i overgangslaget til det deponerede affald – skal det anvises som affald.

Spørger forventer at anvende nøddesten fra grusgrav eller lignende jomfruelige og uforurenede materialer til gasfordelingslaget.

Af hensyn til spørgers handlemuligheder ved den endelig etablering af biocoveranlæg er det dog nødvendigt for spørger også at kende de afgiftsmæssige konsekvenser, hvis der anvendes affald til biocoveranlæggene.

Til metanoxideringslaget anvendes som udgangspunkt modnet kompost fra have-/parkaffald, som opfylder kravene i slambekendtgørelsen til fri anvendelse, og hvis anvendelse derfor ikke kræve yderligere tilladelse i form af en § 19 tilladelse efter miljøbeskyttelsesloven.

Biocoveranlæg vil være en integreret del af slutafdækningen og skal ikke fjernes, når der ikke længere er behov for den ekstra oxideringskapacitet, som biocoveranlæg repræsenterer. Kun kan der være behov for at fjerne/terrænregulere ved de dele af et biocoveranlæg, der er etableret delvist oven på den eksisterende slutafdækning, for at opfylde vilkår om maks. opfyldningskoter. Spørger har i forbindelse med biocoverprojektet fået dispensation fra kommunen til at overskride den i lokalplanen fastsatte højde af deponiet med op til 1,5 meter. Det forventes derfor ikke at blive nødvendigt at fjerne/terrænregulere biocoveranlæggene.

Der er ikke meddelt en selvstændig miljøgodkendelse til spørgers etablering af biocoveranlæg. Vilkår for biocoveranlæg er i stedet fastsat ved påbud af 26. september 2018 om vilkårsændring i deponeringsanlæggets gældende miljøgodkendelse. Det fremgår af påbuddet, at Miljøstyrelsen vurderer, at de planlagte biocoveranlæg vil indgå som en integreret del af den bestående slutafdækning på de berørte deponeringsenheder, og at etableringen af biocoveranlægget ikke giver anledning til øget forurening. Godkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, er derfor ikke nødvendig.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Spørger finder med henvisning til vedlagt vurdering fra Jura i SKAT vedr. affaldsafgifter og biocovers (dateret 15. december 2015), at spørgsmålet bør kunne besvares med "Ja. Det fremgår af det vedlagte notat:

"Afgift efter affaldsafgiftsloven - biocovers

Miljøstyrelsen har bedt SKAT om at beskrive de afgiftsmæssige forhold ved etablering af biocovers på lossepladser og deponeringsanlæg.

Det er SKATs vurdering, at afgiftspligten afhænger af, hvordan biocoveret etableres.

(...)

1. Sagens faktiske forhold

SKAT har i forbindelse med en høring fra Miljøstyrelsen (etablering biocovers på deponeringsanlæg og lossepladser), givet et høringssvar, hvoraf fremgår, at eventuel afgiftspligt efter affaldsafgiftsloven bør vurderes nærmere ved etablering af biocovers.

Efterfølgende har Miljøstyrelsen på et møde nærmere beskrevet formålet og udformningen af biocovers. Biocovers skal etableres uden omkostninger for deponiejer, hvorfor det har betydning for rækkevidden af puljen afsat til biocovers, hvorvidt der skal betales afgift eller ej.

Biocovers har til formål at reducere udledningen af metan ved at nedbryde metanen. Biocovers vil typisk bestå af knust beton og kompost.

Biocovers forventes at blive etableret

1. på allerede slutfækkede og nedlukkede deponeringsanlæg,
2. i forbindelse med slutfækning af igangværende deponi, eller
3. ved siden af et deponeringsanlæg.

De fleste biocovers forventes at vil blive etableret på allerede slutfækkede og nedlukkede deponier.

(...)

3. Vurdering

Der skal betales afgift af affald, som tilføres et registreringspligtigt anlæg til deponering.

Afgiftspligten er afgrænset ved flere afgørelser:

- Slutfækning anses for at være en del af den afgiftspligtige aktivitet
- Efterfølgende terrænregulering kan ske afgiftsfrit, hvis der foreligger en miljøgodkendelse til dette
- Membran i forbindelse med slutfækning er afgiftspligtig, selvom der foreligger miljøgodkendelse til etablering af topmembran.

Ad. 1 Biocover på allerede slutfækkede og nedlukkede deponeringsenhed

Det er vurderingen, at etablering af et biocover på en deponeringsenhed, som allerede er slutfækket og nedlukket, ikke er omfattet af afgiftspligten efter affaldsafgiftsloven, jf. SKM2014. 435. SR. Det forudsættes, at etableringen af biocovers har en miljøgodkendelse eller lignende, som siger, at der ikke er tale om deponering.

Ad. 2. Biocover i forbindelse med slutfækning og nedlukning af deponeringsenhed

Det er SKATs vurdering, at sker etableringen af biocover i forbindelse med slutfækning, skal dette afgiftsmæssigt ses som en del af den afgiftspligtige aktivitet. Jf. SKM2004. 233. HR, hvor en topmembran blev anset for at være en del af den afgiftspligtige aktivitet.

Jf. også affaldsafgiftsloven § 9, stk. 3 hvorefter det modsætningsvis kan slutes, at aktivitet på en registreringspligtig enhed må anses for at være afgiftspligtig aktivitet, da alene udvalgte fraktioner til udvalgte aktiviteter er afgiftsfritaget.

Ad. 3. Etablering af biocover uden for den afgiftspligtige enhed

Etablering af biocovers i tilknytning til et deponeringsanlæg, men ikke i umiddelbar kontakt med deponeringsanlægget kan også forekomme.

Det er SKATs vurdering, at etablering af biocovers uden for deponi ikke er omfattet af afgiftspligten efter affaldsavgiftsloven, hvis etableringen sker i overensstemmelse med miljøgodkendelse eller lignende, og der ikke er tale om deponering af affald.

Jf. at Landsretten i SKM2014. 43. VLR fandt, at alene affald, som tilføres til deponering er omfattet af afgiftspligten. ”

Skattestyrelsens indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at der ikke skal betales affaldsavgift ved etablering af det af spørger planlagte biocoveranlæg.

Begrundelse

Der skal efter affaldsavgiftslovens § 9, stk. 1, betales afgift af affald, som tilføres en registreringspligtig virksomhed. Visse affaldstyper samt anvendelser hos den registreringspligtige virksomhed er dog afgiftsfritaget efter § 9, stk. 2 og 3.

Det skal derfor afklares, om spørgers etablering af biocoveranlæg er en registreringspligtig aktivitet og i givet fald, om de materialer, der påtænkes modtaget til etableringen, er affald, og om der i så fald gælder en afgiftsfritagelse for det pågældende affald eller den påtænkte anvendelse heraf.

En virksomhed er efter affaldsavgiftslovens § 11, stk. 1, registreringspligtig, hvis den modtager affald, der er omfattet af kommunalbestyrelsens anvisningspligt eller en kommunal indsamlingsordning, til deponering.

Spørger modtager sådant affald til deponering på det pågældende affaldsdeponi, og er derfor registreret efter affaldsavgiftsloven.

Det medfører som udgangspunkt, at alt affald, som tilføres den registrerede virksomhed, er afgiftspligtigt. Se **SKM2004. 233. HR**, hvor Højesteret fandt, at tilført affald i form af støbesand var afgiftspligtigt, selvom dette anvendte til etablering af membranlag. Højesterets flertal henviste i den forbindelse til bemærkningerne til de tidligere gældende regler i §§ 82 a, 82 c og 82 d i miljøbeskyttelsesloven, hvorefter afgiftspligten skulle omfatte "alt affald, der tilføres den registreringspligtige virksomhed".

Det fremgår også som et eksempel i de bemærkninger, Højesteret henviser til, at det betyder, at der også skal svares afgift af bygningsaffald, jordfyld m.v., der tilføres en losseplads med henblik på regelmæssig afdækning. Se endvidere afsnit E. A. 7.3.4 i Den juridiske vejledning, hvori det også som eksempel er angivet, at der skal betales afgift, hvis der på en registreringspligtig virksomhed anvendes affald til bygge og anlægsarbejder.

Afgiftspligten gælder dermed uanset om det konkrete tilførte affald er omfattet af kommunalbestyrelsens anvisningspligt eller en kommunal indsamlingsordning.

Som det fremgår af afgørelserne **SKM2014. 43. VLR** og **SKM2014. 435. SR**, kan der dog være aktiviteter også i nær fysisk tilknytning til eller på arealet for en ellers registreringspligtig virksomhed, som ikke kan anses for at være deponering, og som derfor ikke er afgiftspligtigt.

I **SKM2014. 43. VLR** fandt landsretten således, at et registreringspligtig miljøanlægs modtagelse og rensning af forurenede jord ikke var omfattet af afgiftspligten. Der foretoges bl.a. deponering og jordbehandling på miljøanlægget. Tilladelsen til de forskellige aktiviteter var i 2000 blevet samlet i en miljø-

godkendelse for hele anlægget. Den forurenede jord blev tilført jordbehandlingsanlægget med henblik på genanvendelse. Landsretten fandt, at afgiftspligten ikke kan antages at omfatte affald, der tilføres anlægget med henblik på genanvendelse.

SKM2014. 435. SR vedrørte tilførslen af lettere forurenede jord, som skulle anvendes til terrænregulering på afsluttede deponeringsenheder på et ellers aktivt deponeringsanlæg. Der forelå en selvstændig miljøgodkendelse fra kommunen til genanvendelse af ren og lettere forurenede jord til terrænregulering i forbindelse med en landskabsplan for det område, hvor deponiet ligger. Miljøgodkendelsen var sideløbende til deponiets eksisterende miljøgodkendelse og afgørelse fra Miljøstyrelsen om nedlukning og efterbehandling af den pågældende enhed på deponiet. Deponeringsenheden var således nedlukket og slutaftdækket. Modtagelsen af lettere forurenede jord blev ikke anset for afgiftspligtigt, fordi det af miljøgodkendelsen fremgik, at jorden tilførtes med henblik på genanvendelse og ikke deponering.

Det skal derfor vurderes, om etableringen af biocoveranlæg med tilskud fra Biocoverordningen må anses som foretaget som led i spørgers deponeringsaktivitet.

De to gengivne sager vedrører tilfælde, hvor den forurenede og lettere forurenede jord blev anset for modtaget med henblik på genanvendelse.

Det angives også af bemærkningerne til lov nr. 1224 af 27. december 1996, hvorved det afgiftspligtige område og registreringspligten blev præciseret, vedrørende registreringspligten: ”Sædvanlige genbrugs- og genanvendelsesvirksomheder, der ikke foretager forbrænding eller deponering af affald, er ikke registreringspligtige.”. Se også afsnit E. A. 7.3.4 i Den juridiske vejledning.

Det fremgår ikke af miljøgodkendelsen for spørgers biocoveranlæg, at der er tale om genanvendelse. Biocoveranlæggene integreres i den eksisterende slutaftdækning på deponeringsenhederne, og vilkår herfor er ved påbud af 26. september 2018 fastsat i miljøgodkendelsen for deponeringsaktiviteten på spørgers anlæg.

Anvendelsen af biocover i forbindelse med nedlukning af slutaftdækning af et deponeringsanlæg sker da også af hensyn til begrænsning af metanudslippet fra deponeringsanlægget, og vil dermed almindeligvis i afgiftsmæssig forstand være et led i deponeringsaktiviteten på anlægget.

Det fremgår således af **SKM2015. 529. SR** (som er stadfæstet af Landsskatteretten), at brug af lettere forurenede jord til slutaftdækning er at anse for en del af den afgiftspligtige aktivitet på en deponeringsenhed, hvor der er sket og ikke længere kan ske deponering af afgiftspligtigt affald. I den oven for omtalte afgørelse i **SKM2004. 233. HR** er anvendelse af støbesand til membranlag også blev anset for afgiftspligtigt.

Anvendelse af rent jord og jordfyld til daglig afdækning, og lettere forurenede jord til afdækning af asbestaffald og slutaftdækning er endvidere fritaget for afgift efter affaldsavgiftslovens § 9, stk. 1. Brug af affald i form af sten, tegl og brokker og lettere forurenede jord, til daglig afdækning og interimveje er endvidere under visse betingelser fritaget for afgiftspligt efter affaldsavgiftslovens § 9, stk. 3. Behovet for disse undtagelsesbestemmelser må modsætningsvist vise, at tilførslen af affald til disse anvendelser er omfattet af den registreringspligtige aktivitet.

Spørgers etablering af biocoveranlæg adskiller sig imidlertid fra disse aktiviteter. De enheder, som spørger planlægger at etablere biocover på, er nedlukket og slutaftdækket. Slutaftdækningen har altså været færdiggjort, og enhederne overvåges for udledninger. Der er ikke meddelt påbud om begrænsning af metanudledningen fra de pågældende enheder, som dog vurderes at være høj og ikke i tilstrækkelig grad håndteret ved de nuværende afværgeforanstaltninger.

Biocoveranlægges planlægges etableret under Biocoverordningen og dermed med tilskud fra Miljøstyrelsen. Ved denne tilskudsordning dækkes næsten alle spørgers udgifter til biocoveranlæggene. Formålet hermed er at anvende biocover som et led i Danmarks indsats for at nedbringe drivhusgasudledningen. Det er derfor frivilligt for virksomhederne at deltage i Biocoverordningen, og tilskuddet hertil skal sikre, at der opnås en tilstrækkelig deltagelse i ordningen til at nedbringe drivhusgasudledningen i overensstemmelse med Danmarks forpligtelser hertil.

Henset til Biocoverordningens særlige karakter, herunder navnlig den frivillige deltagelse, og det forhold at yderligere afværgning af udslippet af metan fra deponeringsanlægget ikke uden tilskudsordningen i øvrigt var blevet aktualiseret f.eks. ved varsling af påbud fra tilsynsmyndigheden, må spørgers etablering af biocoveranlæg med tilskud fra ordningen, der udløber i 2020, anses for at ligge uden for spørgers deponeringsaktivitet. Spørgers evt. nyttiggørelse af affald til etablering af biocoveranlæg med tilskud fra Biocoverordningen er derfor ikke afgiftspligtig. Der forudsættes i den forbindelse, at nyttiggørelsen af affald til biocoveranlæggene er i overensstemmelse med spørgers miljøgodkendelse.

Det forudsættes endvidere, at materialerne i det omfang der anvendes affald, klart holdes adskilt fra affald, som tilføres til deponering, jf. SKM2014. 435. SR og afsnit E. A. 7.3.4 i Den juridiske vejledning.

Det bemærkes, at i det tilfælde, hvor etablering af biocover er omfattet af en virksomheds deponeringsaktivitet, vil alt affald som modtages, være afgiftspligtigt, medmindre affaldet eller anvendelsen heraf udtrykkeligt er undtaget efter bestemmelserne i affaldsafgiftslovens § 9, stk. 2 og 3.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 1 besvares med ”ja”.

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder Skattestyrelsens indstilling og begrundelse.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1

Lovgrundlag

Affaldsafgiftsloven

Kapitel 2

Affald

Afgiftspligtens omfang

§ 9 Der skal betales afgift af affald, der tilføres en registreringspligtig virksomhed.

Stk. 2. Fritaget for afgift er:

1) Rent jordfyld og ren jord, der tilføres et deponeringsanlæg som hele selvstændige læs, og som anvendes til daglig afdækning eller slutafdækning og lettere forurenede jord, der anvendes til afdækning af asbestaffald og slutafdækning.

2) Kompost, der opfylder kravene til anvendelse uden særskilt tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 19, til slutafdækning på lossepladser.

(...)

Stk. 3. Affald i form af sten, tegl og brokker og lettere forurenede jord, der overholder de afskæringskriterier, der er angivet i vejledning nr. 7, 2000, fra Miljøstyrelsen, kan tilføres deponeringsanlæg, uden at der skal svares affaldsafgift. Mængden af sten, tegl og brokker og lettere forurenede jord kan samlet årligt maksimalt udgøre 3,5 pct. af den sidste års deponerede affaldsmængde eksklusive midlertidigt deponeret affald og skal tilføres anlægget i hele, selvstændige læs. De to fraktioner må kun anvendes afgiftsfrit til daglig afdækning og interimsveje. For nye anlæg beregnes mængden ud fra første års deponerede affaldsmængde eksklusive midlertidigt deponeret affald.

(...)

Registrerede virksomheder

§ 11 Virksomheder og anlæg, der til deponering modtager affald, der er omfattet af kommunalbestyrelsens anvisningspligt eller en kommunal indsamlingsordning, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen. Specielle deponeringsanlæg til farligt affald skal registreres hos told- og skatteforvaltningen.

(...)

Forarbejder

Lovforslag nr. 176 af 11. februar 1986

Affaldsafgiften blev indført i miljøbeskyttelsesloven ved lov nr. 329 af 4. juni 1986.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til loven i 1985/1 LFS 176:

(...)

2.2. Affaldsafgifter

Formålet med den foreslåede afgift er at reducere den mængde affald, der tilføres forbrændingsanlæg eller deponeringspladser. Afgiften vil kunne fremme genanvendelse og kunne tilskynde virksomheder til at anvende teknologier, der frembringer mindre affald.

Den foreslåede afgift pålægges stort set alle typer af affald, der deponeres på deponeringspladser eller forbrændes på forbrændingsanlæg. Dog undtages visse særlige affaldsanlæg, f.eks. Kommunekemi, jfr. bemærkningerne til § 82 c.

Det forventes, at affaldsafgiften vil blive pålagt langt størstedelen af den affaldsmængde, som leveres af husholdningerne og virksomhederne. De, der producerer mest affald og skaffer det af vejen på en losseplads eller et forbrændingsanlæg, kommer herved til at betale for en øget samfundsmæssig indsats på miljøbeskyttelsesområdet. Samtidig kan afgiften virke som incitament til øget genanvendelse af affald og til, at virksomhederne går over til renere produktionsmetoder.

Affaldsafgiften indebærer således en bred anvendelse af princippet om, at forureneren betaler.

(...).

Af de specielle bemærkninger fremgår:

Til nr. 24.

ad § 82 a:

Med henblik på at reducere affaldsmængderne svares der afgift til miljøministeren af alt affald, der tilføres den registreringspligtige virksomhed. Det betyder, at der eksempelvis også skal svares afgift af bygningsaffald, jordfyld m.v., der tilføres en losseplads med henblik på regelmæssig afdækning. Der skal ikke svares afgift af halm og træaffald fra træforarbejdningsvirksomheder, der tilføres et forbrændingsanlæg som rene selvstændige læs.

Der skal heller ikke svares afgift af driftsmidler, f.eks. olie og halm, der tilføres selvstændige halmfyr til støtte for varmforsyningen, ligesom der ikke - efter endt affaldsdeponering - skal svares afgift af jord til reetablering af vækstlag på en losseplads.

(...)

ad § 82b:

(...)

ad § 82 c:

Ifølge den foreslåede bestemmelse påhviler registreringspligten virksomheder eller anlæg, der modtager affald fra kommunale renovationsordninger til deponering eller forbrænding. Ved denne afgrænsning bestemmes alene de registreringspligtige virksomheder og ikke de afgiftspligtige affaldstyper, jfr. § 82 a. Der er herved lagt afgørende vægt på at identificere de registreringspligtige virksomheder på en entydig måde, således at afgiftsordningen bliver administrerbar for toldvæsenet.

(...)

Kun virksomheder og anlæg, som overhovedet ikke modtager affald til deponering eller forbrænding fra kommunale renovationsordninger, er fritaget for registreringspligt. Det gælder således anlæg til forbrænding af specielt sygehusaffald, slamforbrændingsanlæg eller specielle anlæg til destruktion af olie- og kemikalieaffald.

Det skal bemærkes, at biogasanlæg og halmfyringsanlæg ikke er registreringspligtige.

Lovforslag nr. 100 af 7. december 1989.

Ved lov nr. 838 af 19. december 1989 blev affaldsafgiften overført til affaldsafgiftsloven.

Det fremgår af de specielle bemærkninger til lovens kapitel 2 om affaldsafgiften (1989/1 LSF 100):

Afgiften er forhøjet fra 40 kr. til 130 kr./pr. ton affald, der afleveres til forbrænding eller deponering. Reglerne svarer i øvrigt til de gældende regler i miljøbeskyttelsesloven om affaldsafgiften.

Lovforslag nr. 106 af 4. december 1996

Det afgiftspligtige område blev præciseret ved lov nr. 1224 af 27. december 1996. Bl.a. blev to fortsat gældende undtagelser fra afgiftspligten indsat i § 9, stk. 3:

- Rent jordfyld og ren jord, der tilføres et deponeringsanlæg som hele selvstændige læs, og som anvendes til daglig afdækning eller slutafdækning.
- Kompost, der opfylder kravene til anvendelse uden særskilt tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 19, til slutafdækning på lossepladser.

Det fremgår af de specielle bemærkningerne til lovforslaget (1996/1 LFS 106):

Til nr. 2

(...)

Med det foreslåede § 9, stk. 3, lovfæstes de væsentligste undtagelser til afgiftspligten, som hidtil i en vis udstrækning er udledt af forarbejderne til loven.

(...)

Rent jordfyld, som anvendes til daglig afdækning i en registreret virksomhed, og som tilføres denne som hele selvstændige læs, er efter forslaget fritaget for afgiften. Dette gælder også for ren jord og kompost, der anvendes til slutaafdækning i forbindelse med etablering af vækstlag. Ved rent jordfyld og ren jord forstås rene jordmaterialer uden indhold af andre stoffer, end man normalt ville finde i disse materialer, og som ikke er omfattet af kommunalbestyrelsens anvisningspligt. Forurenede jord, der har gennemgået en rensning, og som efter rensningen er så ren, at jorden kan disponeres frit - det vil sige jord, som ikke af kommunalbestyrelsen betragtes som affald og dermed ikke er omfattet af kommunalbestyrelsens anvisningspligt - betragtes som ren jord også i afgiftslovens forstand.

(...)

Til nr. 6 og 7

Hovedreglen i den gældende lov om afgift af affald og råstoffer er, at et anlæg, der modtager affald til deponering eller forbrænding, er registreringspligtigt, hvis anlægget modtager affald, der er anvist af en kommunalbestyrelse. Det præciseres, at det ikke er en betingelse for registreringspligten, at kommunalbestyrelsen har foretaget en aktiv anvisning. Registreringspligten indtræder uanset, om anlægget er et sædvanligt forbrændingsanlæg eller en almindelig kontrolleret losseplads, eller om der er tale om f.eks. et specialdepot eller et produktionsanlæg, hvor der medforbrændes affald.

Med forslaget præciseres det, at det er det modtagende anlægs faktiske håndtering af affaldet, og ikke ordlyden af den kommunale anvisning, der er afgørende for spørgsmålet om registreringspligt.

(...)

Sædvanlige genbrugs- og genanvendelsesvirksomheder, der ikke foretager forbrænding eller deponering af affald, er ikke registreringspligtige.

Anvendelse af affald i bygge- og anlægsarbejder udløser ikke registreringspligt, når anvendelsen sker i henhold til regler udstedt med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 5.

Der gælder i øjeblikket følgende regler om anvendelse af affald i bygge- og anlægsarbejder:

(...)

Miljø- og energiministeriet planlægger at udstede en eller flere bekendtgørelser om anvendelse af uorganiske restprodukter i bygge- og anlægsarbejder. Bekendtgørelserne vil - ligesom de ovennævnte - fastsætte kvalitetskrav til de pågældende restprodukter og indeholde bestemmelser om, til hvilke formål og i hvilke mængder (f.eks. lagtykkelser m.m.) restprodukterne kan anvendes.

Affald, der bortskaffes i overensstemmelse med reglerne i sådanne særlige bekendtgørelser, er ikke omfattet af den kommunale anvisningspligt, jf. affaldsbekendtgørelsens § 1.

Derimod vil anvendelse af affald, der ikke er omfattet af særlig regulering i bygge- og anlægsarbejder, udløse registreringspligt, når anvendelsen kan sidestilles med deponering.

Dette gælder også anvendelse af affald, der ikke opfylder de kvalitetskrav, der er fastsat i de pågældende regler, samt anvendelse af affaldet til andre formål eller i større mængder end tilladt efter de pågældende regler.

(...)

Lovforslag nr. 42 af 31. oktober 2002

Undtagelsesbestemmelsen vedr. affald i form af sten, tegl og brøkker og lettere forurenede jord, til daglig afdækning og interimsveje blev indsat ved lov nr.

Det fremgår af de specielle bemærkninger til bestemmelser (lovforslagets § 2, nr. 2):

(...)

Forslaget vil dels tage højde for kritikpunkterne, og det vil samtidig begrænse de affaldsmængder, der afgiftsfrit kan tilføres anlægget. Herunder begrænses muligheden dels for unødvendigt store anlægsprojekter og dels for en daglig afdækning, som er mere omfangsrig end nødvendigt på selve deponeringsanlæggene. Ændringen forventes at være stort set provenuneutral, da det forventes, at bygge- og anlægsaffaldet i dag bliver genanvendt uden afgift uden for registreringspligtige anlæg, og den forurenede jord kan tilføres specialdepoter afgiftsfrit. Endelig vil forslaget i et vist omfang substituere de jomfruelige materialer med affald ved bl.a. bygning af interimsveje og til daglig afdækning på registreringspligtige anlæg.

Praksis

SKM2004. 233. HR

Sagen vedrører spørgsmålet om, hvorvidt der er hjemmel til at opkræve affaldsafgift af støbesand leveret til etablering af topmembran på losseplads i X i årene 1991 til 1999.

Højesteret fastslår, at det kasserede støbesand, B-fraktionen, i årene 1991-1999 efter såvel miljøbeskyttelsesloven som affaldsafgiftsloven var affald også efter den oparbejdning med bentonit, der fandt sted, inden det blev tilført lossepladsen til anvendelse som vandstandsende lag i topmembranen.

Højesterets flertal udtalte herefter

Efter bemærkningerne til de tidligere gældende regler i §§ 82 a, 82 c og 82 d i miljøbeskyttelsesloven skulle afgiftspligten omfatte "alt affald, der tilføres den registreringspligtige virksomhed", idet alene tilført jord til retablering af vækstlag på lossepladsen var undtaget fra afgiftspligten. Denne fastlæggelse af afgiftspligtens omfang blev præciseret med den detaljerede undtagelsesbestemmelse i affaldsafgiftslovens § 9, stk. 3, jf. lov nr. 1224 af 27. december 1996 om ændring af affaldsafgiftsloven.

Da støbesandet er affald, der ikke er omfattet af undtagelserne, finder Højesterets flertal herefter, at sandet - uanset det anvendes som membranlag - er omfattet af afgiftspligten. Højesterets flertal stemmer derfor for at stadfæste dommen. (dissens).

SKM2014. 43. VLR⁻

Sagen drejede sig om, hvorvidt affaldsselskabet var forpligtet til at betale affaldsafgift, jf. affaldsafgiftslovens § 9, stk. 1, jf. § 11, stk. 1, af 12.183 tons olieforurenede jord, som var tilført affaldsselskabets miljøanlæg H1. 1 i perioden 1. januar 1997 til 17. februar 2000. Den pågældende jord var blevet rensat og var tilført de voldanlæg, der omgav det samlede anlæg, som både omfattede områder henlagt til deponi og miljøbehandlingsanlæg. Landsretten fandt, at afgiftspligten ikke kan antages at omfatte affald,

der tilføres virksomheden med henblik på genanvendelse. Spørgsmålet i sagen var herefter, hvorvidt miljøanlægget qua dets indretning og opbygning, herunder mangel på tilstrækkelig adskillelse de enkelte afsnit imellem, i afgiftsmæssig forstand var omfattet af Affaldsselskabet H1 I/S's registreringspligtige affaldsdeponivirksomhed. Landsretten gav sagsøgeren medhold, idet landsretten fandt, at udsagnet i Told- og Skattestyrelsens vejledning om affaldsafgift 1992, side 9, 4. afsnit, hvorefter det som betingelse for at holde genanvendelsesanlæg uden for afgiftspligten kræves, at anlægget ikke er en integreret del af et deponi/forbrændingsanlæg, ikke har klar hjemmel i loven, og at det heller ikke - på grundlag af de under sagen fremkomne oplysninger - kunne lægges til grund, at en sådan betingelse faktisk var blevet konsekvent håndhævet i praksis.

SKM2010. 461. ØLR–

Uforurenet jord indeholdende forskellige former for blandet byggeaffald blev anvist til sagsøgeren, der efter frasortering af fragmenter større end 60x60 mm. deponerede restfraktionen.

Landsretten fandt, at sagsøgeren var affaldsafgiftspligtig af den tilførte jord, idet jorden måtte betragtes som affald. Landsretten fandt det endvidere ikke godtgjort, at deponeringen på ... 2 indebar en genanvendelse eller nyttiggørelse af affaldet, der kunne medføre afgiftsfritagelse.

SKM2009. 695. LSR–

En kommune ansås for affaldsafgiftspligtig for deponering af affald, herunder spildevandsslam, efter afmeldelse fra registrering. Kommunen havde efter afmeldelsen fortsat drevet registreringspligtig virksomhed med modtagelse af henholdsvis anvisningspligtigt affald, samt spildevandsslam og ristesand. Afgiftspligten indtræder ved tilførslen til kommunens afgiftspligtige område. Der var ikke nogen opdeling af områder, der er afgiftspligtige efter hovedreglen og områder, hvor der kan ske fritagelse for registrering eller områder, hvor der kan ske genanvendelse af tilførte materialer. I afgiftsmæssig forstand måtte hele området betragtes som et deponi.

SKM2003. 296. LSR–

Et komposteringsanlæg til haveaffald, der var beliggende i tilslutning til kommunens registrerede losseplads, var ikke en del af lossepladsen. Der skulle derfor ikke betales affaldsafgift af haveaffald, der blev tilført komposteringsanlægget.

SKM2015. 529. SR–

Skatterådet kunne bekræfte, at brug af lettere forurenet jord ved slutaftdækning af deponeringsenhed er afgiftspligtigt efter affaldsafgiftsloven. I begrundelsen herfor anføres bl.a., at det er vurderingen, at slutaftdækning skal anses for at være deponering efter affaldsafgiftsloven, uanset hvilken type affald, som anvendes til slutaftdækning. Dette skyldes, at det fremgår direkte af affaldsafgiftslovens § 9, stk. 2, nr. 1 og 2, hvilke fraktioner af affald, der er fritaget for afgift ved brug som slutaftdækning, hvorfor slutaftdækning nødvendigvis må anses for at være en afgiftspligtig aktivitet. Og slutaftdækning med øvrige fraktioner af affald modsætningsvis er at anse for at være afgiftspligtig deponering efter affaldsafgiftsloven.

Brug af lettere forurenet jord til slutaftdækning er således at anse for en del af den afgiftspligtige aktivitet på en deponeringsenhed, hvor der er sket og ikke længere kan ske deponering af afgiftspligtigt affald.

Skatterådet kunne endvidere ikke bekræfte, at brug af ren jord ved slutaftdækning af deponeringsenhed er afgiftspligtigt efter affaldsafgiftsloven.

Afgørelsen er stadfæstet af Landsskatteretten den 28. oktober 2016 (journalnr. 15-2773108 - er ikke offentliggjort som SKM).

SKM2014. 435. SR

Skatterådet bekræftede, at der ikke skal svares afgift efter affaldsavgiftsloven ved brug af ren jord og lettere forurenede jord til terrænregulering på en nedlukket deponeringsenhed beliggende på aktivt affaldsbehandlingsanlæg.

Det fremgik af den selvstændige miljøgodkendelse til terrænreguleringen for den pågældende deponeringsenhed (Enhed 1), at det tilførte rene jord og lettere forurenede jord tilføres med henblik på genanvendelse i form af terrænregulering, og at Enhed 1 ikke måtte modtage andet end ren jord og lettere forurenede jord til genanvendelse.

Det fremgår af Skatterådets begrundelse: ”Det vurderes på baggrund af det oplyste, at Enhed 1 er tilstrækkelig adskilt fra Enhed 2, således at der ikke sker sammenblanding af afgiftspligtigt affald til deponering og tilførslen af jord til reetablering af Enhed 1. Det fremgår af miljøgodkendelsen af 21. februar 2014 for Enhed 1, at det tilførte rene jord og lettere forurenede jord tilføres med henblik på genanvendelse i form af terrænregulering, og at Enhed 1 ikke må modtage andet end ren jord og lettere forurenede jord til genanvendelse.

Da der således ikke sker deponering, jf. miljøgodkendelsen, men alene genanvendelse, på Enhed 1, er tilførslen af jord til Enhed 1 ikke afgiftspligtigt efter affaldsavgiftslovens § 9, stk. 1. ”

Den juridiske vejledning

Af afsnit E. A. 7.3.3 Affald omfattet af reglerne, fremgår bl.a.:

Afgiftspligtigt affald

Afgiftspligten omfatter som udgangspunkt alt affald, der tilføres en registreringspligtig virksomhed med henblik på deponering. Se AFFAL § 9, stk. 1.

Afgiftspligten indtræder ved tilførsel til en registreringspligtig virksomhed.

Der skal betales afgift af bygningsaffald, jordfyld, kompost og slagger mv., der tilføres en losseplads med henblik på regelmæssig afdækning af affaldet.

Der skal betales afgift af affald på lossepladser m.v., der først efter etableringen bliver miljøgodkendt og dermed registreringspligtig. Afgiftspligten indtræder ved den efterfølgende godkendelse. Af administrative grunde er det kommunalbestyrelsen, der opgør vægten af affald på sådanne lossepladser.

Eksempler fra praksis

(...)

Undtagelser fra afgiftspligten

I en række tilfælde er der undtagelser fra afgiftspligten. Se AFFAL § 9, stk. 2 og 3:

1. Rent jordfyld og ren jord, der tilføres et deponeringsanlæg som hele selvstændige læs, og som anvendes til daglig afdækning eller slutafdækning. Pr. 1. april 2019 endvidere lettere forurenede jord, der anvendes til afdækning af asbestaffald og slutafdækning.

2. Kompost, der opfylder kravene til anvendelse uden særskilt tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 19, til slutfaldækning på lossepladser.

(...)

7. Affald i form af sten, tegl og brokker og lettere forurenede jord. Kun til daglig afdækning og interimisveje (obs. mængdebegrænsning).

Ad 1) Rent jordfyld og ren jord

Fritagelsen omfatter rent jordfyld og ren jord, der tilføres et deponeringsanlæg som hele selvstændige læs, og som anvendes til daglig afdækning eller til retablering af vækstlag (slutfaldækning) på en losseplads. Ved ren jord forstås opgravet muldjord, ler, grus og lignende uden indhold af bygningsaffald eller andre former for materialer eller stoffer, end hvad man normalt vil finde i jorden. Jorden må ikke være omfattet af kommunalbestyrelsens anvisningspligt. Det er en betingelse, at den registreringspligtige virksomhed ikke opkræver betaling for modtagelsen. Forurenede jord, der har gennemgået en rensning, og som efter rensningen er så ren, at jorden kan disponeres frit og dermed ikke er omfattet af kommunalbestyrelsens anvisningspligt, betragtes her som ren jord.

Daglig afdækning af affaldet sker bl.a. for at holde på affaldet, så det ikke flyver væk.

Bemærk

Pr. 1. april 2019 fritages endvidere lettere forurenede jord, der anvendes til afdækning af asbestaffald og slutfaldækning.

Se AFFAL § 9, stk. 2, nr. 1, og ændringen heraf i § 1 i lov nr. 1728 af 27. december 2018 samt bemærkningerne til loven i L 103.

Eksempler fra praksis

(...)

Ad 2) Kompost

Fritagelsen omfatter kompost, der anvendes til slutfaldækning på lossepladser. Det er en betingelse, at komposten opfylder kravene til anvendelse uden særskilt tilladelse. Komposten må således ikke kunne forurene grundvand, jord eller undergrund. Se miljøbeskyttelseslovens § 19.

Se AFFAL § 9, stk. 2, nr. 2.

(...)

Ad 7) Sten, tegl og brokker og lettere forurenede jord til daglig afdækning og interimisveje

Fritagelsen omfatter affald i form af sten, tegl og brokker samt lettere forurenede jord. Det er en betingelse, at affaldet overholder de afskæringskriterier, der står i Miljøstyrelsens vejledning nr. 7 fra 2000. Afskæringskriteriet er det forureningsniveau, hvor man bør rydde op eller dække med fast belægning, som fx fliser, så mennesker ikke kommer i kontakt med jorden, hvis grunden bruges til bolig eller lignende. Forureningen må ikke overskride det niveau. Affaldet skal tilføres anlægget i hele selvstændige læs. Affaldet må kun bruges til daglig afdækning og interimisveje. Ved interimisveje forstås midlertidige veje.

Affaldet må højst udgøre 2 pct. af den samlede tilførte mængde. De 2 pct. skal beregnes af sidste års deponerede mængde affald fraregnet den mængde, som midlertidigt er deponeret. Det er derfor ikke

muligt at tilføre affald og efterfølgende fraføre affald, og herved opnå mulighed for at tilføre større mængder affald til etablering af interimsveje og daglig afdækning. Ved at vælge sidste års mængde har anlægget fra årets begyndelse kendskab til den mængde forurenede jord og byggeaffald, som kan tilføres uden afgift. For et nyt anlæg foretages beregningen dog med udgangspunkt i den deponerede mængde fraregnet den mængde, som midlertidigt er deponeret i anlæggets første leveår. Fra anlæggets andet leveår bliver første års tilførte mængde affald fraregnet den mængde, som midlertidigt er deponeret, afgørende for beregningen.

Bemærk

Pr. 1. april 2019 ændres grænsen for, hvor stor en mængde sten, tegl og brokker og lettere forurenede jord, der kan tilføres afgiftsfrit, fra 2 pct. til 3,5 pct.

Se AFFAL § 9, stk. 3, og ændringen heraf i § 1 i lov nr. 1728 af 27. december 2018 samt bemærkningerne til loven i L 103.

Af afsnit E. A. 7.3.4 Virksomheder og anlæg omfattet af reglerne, fremgår bl.a.:

Registreringspligtige virksomheder og anlæg

Hovedreglen er, at virksomheder og anlæg, der til deponering modtager affald omfattet af kommunalbestyrelsens anvisningspligt eller en kommunal indsamlingsordning, skal registreres. Se AFFAL § 11.

(...)

Hvis et anlæg er registreringspligtigt, fordi det modtager affald omfattet af den kommunale anvisningspligt eller en kommunal indsamlingsordning, skal der betales afgift af al affald, der tilføres anlægget. Det gælder også, selv om det pågældende affald ikke er omfattet af den kommunale anvisningspligt eller en kommunal indsamlingsordning. Hvis anlægget ikke er registreringspligtigt i forvejen, skal anlægget registreres, og der skal betales affaldsavgift, såfremt der tilføres affald, som er omfattet af den kommunale anvisningspligt eller en kommunal indsamlingsordning.

Hvis der på en registreringspligtig virksomhed anvendes affald til bygge- og anlægsarbejder, skal der betales afgift af det anvendte affald.

(...)

Eksempler fra praksis

(...)

Virksomheder og anlæg der er fritaget for registrering

Følgende virksomheder og anlæg er fritaget for registrering:

1. Anlæg til deponering af olie-, kemikalie- eller tungmetallforurenede jord og oprensningssedimenter.
2. Anlæg til deponering af jord fra afvaskning af roer.
3. Genanvendelsesanlæg.

Ad 1) (...)

Ad 2) (...)

Ad 3) Genanvendelsesanlæg

Genbrugs- og genanvendelsesvirksomheder, der ikke foretager deponering af affald, er ikke registreringspligtige.

Som genanvendelsesanlæg betragtes:

- Regulære genbrugs- og genanvendelsesvirksomheder
- Anvendelse af rent, sorteret bygningsaffald i bygge- og anlægsarbejder. Se bekendtgørelse nr. 1672 af 15. december 2016 om anvendelse af restprodukter, jord og sorteret bygge- og anlægsaffald (restproduktbekendtgørelsen)
- Anvendelse af kompost til etablering af grøftekanter, parkanlæg og lignende under forudsætning af, at anvendelsen sker efter regler, der ikke medfører krav om miljøgodkendelse eller at anvendelsen ikke i sig selv er godkendelsespligtig
- Nedknusningsanlæg, der modtager bygningsaffald og lignende til midlertidig opbevaring, indtil der er mulighed for at nedknuse affaldet til genanvendelige materialer
- Sorteringsanlæg. Ved sorteringsanlæg forstås her anlæg, der modtager og sorterer affald.

Listen er ikke udtømmende.

Betingelser for fritagelse for registrering

Det er en betingelse for registreringsfritagelsen, at det pågældende anlæg ikke modtager andet anvisningspligtigt affald. Se AFFAL § 11, stk. 6.

Efter praksis accepteres afgiftsfri tilførsel til specialdepoter, der er etableret i forbindelse med en registreringspligtig virksomhed, hvis der er en skarp adskillelse mellem specialdepotet og den registreringspligtige virksomhed.

En betingelse for, at et genanvendelsesanlæg kan holdes uden for afgiftspligten er, at anlægget ikke er en integreret del af et deponi. Hvis genanvendelsesanlægget drives i tilknytning til et affaldsdeponi, er det et krav, at genbrugsmaterialet holdes skarpt adskilt fra det afgiftspligtige affald.

Ved adskillelse mellem en registreringspligtig virksomhed og et genanvendelsesanlæg eller et specialdepot, er det i særlig grad de fysiske forhold, der er afgørende. Eksempler på accepteret adskillelse er hegn, herunder flytbare hegn, jordvold samt naturlig adskillelse som fx en bæk.

Eksempler fra praksis

Der var ikke en opdeling af områder, der var afgiftspligtige og områder, hvor der kan ske fritagelse for registrering eller områder, hvor der kan ske genanvendelse af tilførte materialer. Se SKM2009. 695. LSR. Hele området blev derfor betragtet som registreringspligtigt deponi.

Principperne for adskillelse af et komposteringsanlæg og et registreringspligtigt affaldsdepot er beskrevet i SKM2003. 296. LSR.

For at anse anlægget som et genanvendelsesanlæg, er det en betingelse, at opbevaringen på anlægget er af midlertidig karakter. Er opbevaringen af en sådan karakter, at der ikke længere er tale om en midlertidig opbevaring, medfører det registreringspligt.

Anvendelse af rent, sorteret affald i bygge- og anlægsarbejder udløser ikke registreringspligt, når anvendelsen sker i henhold til regler udstedt med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven. Se restproduktbekendtgørelsen. Regelsæt om anvendelse af uorganiske restprodukter i bygge- og anlægsarbejder fastsætter kvalitetskrav til de pågældende restprodukter og indeholder bestemmelser om, til hvilke formål og i hvilke mængder fx lagtykkelser m.m., restprodukterne kan anvendes. Anvendelse af affald i bygge- og anlægsarbejder, der ikke er omfattet af den særlige regulering for byggearbejde, men reelt er deponering,

er omfattet af den kommunale anvisningspligt og dermed ikke fritaget for registrering. Det samme gælder for anvendelse af affald, der ikke opfylder de kvalitetskrav, der er fastsat i regler om genanvendelse af restprodukter i bygge- og anlægsarbejder, og anvendelse af affaldet til andre formål eller i større mængder end tilladt efter de pågældende regler.

Andre anvendelser og situationer der er fritaget for registrering

Følgende anvendelser er fritaget for registrering:

1. Restprodukter fra kraftværker baseret på fossile brændsler eller biomasse, der anvendes i bygge- og anlægsarbejder
 2. Ren jord
 3. Rent sorteret bygningsaffald til anlæggelse af interimsveje
 4. Driftsstop på registreret forbrændingsanlæg.
- (...)